

LAPSILLE JA NUORISOLLE

Tieto valtaa on, tieto voimaa on,
Tieto yön lapset yhtehen kerää.
Se nuoriso vahva on, voittamaton
Joka tiedon hengessä herää.

Teiltä kaikki kaunein kielletty on

Kirj. Lauri Brusila.

Työväenluokan nuoriso, pikku tytöt ja pojat! Teiltä on kaikki se kielletty mikä elämässä on hyvää ja kaunista. Teilläkin kyllä täytyisi olla täysi oikeus kaikkeen siihen hyvyteen mitä maailmassa on, aivan samalla tavalla kuin keski- ja yläluokan tytöillä ja pojilla on. Teillekin kuuluu oikeus nauttia elämästä täysin siemauksin, saada viettää lapsuutenne ja nuoruutenne iloisesti ja hauskaasti, aivan samalla tavalla kuin parempiosaisienkin ihmisten lapset. Lapsuutensa ja koko elämänsäkin viettävät. — Niin, teilläkin pitäisi olla lapsuus vapaata ja huoletona. Teidän pitäisi saada kehittää parhaimpaan teränsä niitä lahjoja, mitä luonto on teillekin lahjottanut. Elonne aamuhetken teidän tulisi saada liidellä vapaasti kuin leijalleva perhosparvi herttaisena kesäpäivänä.

Mutta, mikä pahinta, teiltä, te ihmisluokan sinivuokot, kaikki teille kuuluva oikeus raa'asti ja julmasti kielletään. Muutamat valtaiekat miljoonilta työväenluokan lapsilta heille kuuluvan elämisen oikeutuksia riistävät..... Taivuttavat taivua, taivuttavat vienoja valkoiljoja, ihmisen kauneimpia ruusuja. Kaikkea, mikä työväenluokan lapsissa on kaunista, jaloa, hienoa ja todella pyhäää, se koetetaan jo kehossa turmeilla ja kuolettaa, että niistä kasvaisi nöyriä, ajatuksettomia ihmisiä — kasvaisi sitä tulevan vuosikymmenen tusinatavaraa, joiden kanssa he, rikkaat ihmiset — kapitalistit, saisivat menetellä kuten itse kullonkin omille edulleen parhaaksi näkevät. Nöyriä, ajatuksettomia työjuuria parempiosaiset ihmiset teistä, työväenluokan lapset, toivovat.

Taivuttaakseen teidän tahtonne paremmin he kieltävät teiltä kaiken, että teidän elintaso pyyssi mahdollisimman alhaisena ja matalana; että te ette koskaan vaatisi mitään vaan ottaisitte kiitollisesti ja nurkumatta vastaan ainoastaan kaiken sen, mikä teille rikkaiden ihmisten taholta annettaisiin, ja kiittäisitte sadusta lahjastanne pappia, taivaan jumalaa ja — lahjan antajaa, oikoonpa sitten saatu lahja joko keppiä tai muutama sentti.

Mahtava, suuri ja niin ihmeellinen on tämä valtava maa, se on kuin kaunis satujen linna, on unelmissa aavistettun kirkkauden säteilyt yli kaiken. Ihmeitä ovat ihmiset keksineet, ihmeellisiä työvälineitä ja kulkuvälineitä; ilmassa liitelee ihminen kuin kotka, ilmojen kuningas, merien syvyyksissä kuin merien olot, maan alla ja maan päällä — kaikkialla!

Kaunistaa, mahtavaa ja valtavaa on maa, mutta suurin osa ihmiskuntaa puutteessa ja tuskissa vieroitpi. Miljoonia työväenluokan lapsista kuoletta ravinnon puutteesta.

Tuossa huoneeni seinällä on jäljennös eräästä hyvin kauniista ja kuuluisasta taulusta. Sen taulun nimi on "Uutisasukkaat". Siinä on taustana kappale korpea, jonka lahdassa on vaatimaton aukeama. — Siinä on ihminen tehnyt työtä, kivet ovat siimeksestä paljastuneet ja kannot töröttävät nyt siinä missä en-

nen seisoi sankka metsä. Työ jatkuu siinä vielä, aukeaman keskellä vetää nuori mies ja nainen puiden oksista tehtyä kaskisahaava, jota valkopartainen vanhus työntää ja ohjalle. Se on kaunis kuva ja vaikuttaa minuun aina voimallisesti.

Tuolla tavalla ihminen ennen muokkasi maata. Työskentely oli hidasta, raskasta ja hyvin vaivaloista. Mutta leipää he saivat silti, sillä kaiken sen mitä he maasta saivat irti kovalla ja sitkeällä uurrastuksella saivat he sen itse pitää. Kukaan työtä tekemätön ihminen ei ollut heidän työnsä tuloksia korjaamassa silloin. Senpätähden puute poistui, joskin hyvin hitaasti.

Tuosta viljelystavasta on hyvin pitkä aika. Nyt ei enää maan muokkaaminen käykään tuohon tapaan. Höyryauro maan nurin kääntää; kylvökoneella siemenet maahan sirotellaan; puimakoneella jyvät jauhoiksi jauhetaan ja leipomoissa leiviksi leivotaan. Noissa leipätehtäissä valmistetaan kaksituhatta leipää työntekijää kohti päivässä.

Kaikkialla pitäisi siis olla leipää yllin kyllin. Sillä korkealle kehittyneiden maanviljelysneuvojen avulla on maan muokkaaminen verrattain helppoa. Leipä irtautuu maasta kuin itsestään, verrattuna entiseen viljelystapaan. Mutta ei ole maanviljelijöiden leipä laajennut. Ja mikä ihmeellistä tässä jutussa on se, että suuret maatalot seisovat viljelemättöminä ja suuret työntekijäjoukot seisovat joutilaina, eivätkä he selso sen tähden joutilaina, että heillä ei olisi halua ottaa leipää maan paarmelilta. Maata on, ihmeellistä työvälteitä on myöskin ja näkkää on niinkään, mikä kiihottaa työhön, mutta yrittämisen mahdollisuus on ihmisiltä evätty.

Nykyaikainen rakennustalve ja teknikka saavat ihmeitä aikaan. Muutamissa vuorokausissa rakennetaan sellaisia taloja, joissa on ihmisille tarjolla kaikki mukavuudet. Valo syttyy palamaan kun painamme pientä nappia, lämpö virtaa huoneeseen kun pyöräytämme pientä ruuvia ja vesi syöksyy altaisiin kun pyöräytämme pientä kampia. Näissä taloissa voidaan kylpeä kuin hyvin varustetuissa kylpylaitoksissa alankain. Valoista, iloisia ja kodikkaita ovat nuo huoneet, mutta ei niiden rakentajat niissä asua saa. Teidän isänne ovat rakentaneet kaiken tuon kauneuden, mutta itse te asutte huonoissa huoneissa. — Merkillistä! Eikö totta?

Koneet luovat kangasta kuin ohjaavat niitä jokin näkymätön taikamahti. Kankaat ovat hyvin kauniita ja aistikkaita. Niiden pitäisi myös olla verrattain halpoja, sillä se työalke mikä niiden valmistamiseen on käytetty, on verrattain vähäinen. Tästä pitäisi tietysti aivan luonnostaan aiheutua se, että nämä kankaat olisivat hyvin halpoja ja että kaikki ihmiset olisivat maukkaasti ja lämpimästi puettuja. — Mutta onko asia tällä tavalla, nuoret ystäväni? — Eipä olekaan! Ihmiset, ne ihmiset, jotka tekevät kaiken hyödyllisen työn, käyvät huonosti puettuna, taitava kankaan kutojakin saattaa käydä, ja käy ryysyissä, samalla kankaan kutojalla saattaa olla useampia lapsia, jotka eivät voi mennä ulos verhojen puutteessa. Aina talvisin

(Jatkoa toisella sivulla)

HINGHAM, MASS.

Hei, Toverittaren lukijat! — Täällä Hinghamissa on pieni joukko suomalaisia. Täällä ei kukaan tohdi kirjoittaa Toverittareen, vaan minä tohdin. Täällä ei ole vielä sosialistiosastoa. Täällä vaan pidetään pikkusia iltoja. Toivotaan että joskus saadaan haali pystyyn. En minä osaa paljon kirjoittaa, kun tämä on ensimmäinen kerta. Minä olen kymmenen vuotta vanha ja olen neljännellä luokalla koulussa.

Minulla on kaksi siskoa ja yksi veli. Meillä on täällä pieni farmi. Meillä on kaksi lehmää, kaksi kiasaa, yksi koira, jonka nimi on jakki, yksi jänis, kahdeksan ankkaa ja kolmekymmentä kanaa. Minulla oli lintu, vaan kun minä menin sitä ruokkiimaan, niin se lensi pakoon. Minä itkin kun se meni.

Täällä on ollut, kova talvi. Lumi on jo sulanut, vaan silti on vielä kylmä.

Minä olen ommellut tyynympäällisen ristiikkilä. Se on mustan, vihreän ja punasen värinen.

Minä luen Toverittareen niin että opin lukemaan suomea. Minä kirjoitan enempi ensi kerralla.

Aili Wainikainen.

BUFFALO, N. Y.

Ihanneliiton lopettajaisillat. Tämän kuun 24 päivän illalla vietetään Buffalon ihanneliiton lopettajaisillat, jossa ohjelma on meiltä lapsilta. Toivon että kaikki Buffalon suomalaiset tulisitte kuulemaan ja näkemään mitä me olemme oppineet ja aikaansaaneet.

Ohjelmassa tulee olemaan puhe, soittoa ja laulua, kertomuksia sekä runoja.

Ihanneliiton opettajina ovat toimineet Setä Kotialho, M. Rintanen ja Katri Kusako. Sunnuntai-koulua on pidetty joka sunnuntai. Ihanneliiton kokouksia on pidetty joka sunnuntai ensimmäinen kuukausi. Virkailijat ovat: puheenjohtaja Elvi Wekman, pöytäkirjuri Olavi Hirvonen, jäsenkirjuri Kerttu Niemelä, rahastonhoitaja ja kirjuri Elma Savo.

En tiedä vielä milloin sunnuntai-koulu loppuu, kun se asia jätettiin myöhemmin päätettäväksi.

Taas tulee kesä ja silloin me pääsemme Woodlawn Beachille juhlimaan. Eikös kukaan olekin hauskaa aikaa!

Elma Savo.

RUMELY, MICHIGAN.

Haloo kaikki pienet ja suuret Toverittaren lukijat. Kirjoitan taas pitkästä aikaa kun on vähän uutisia kokoontunut.

Ilmat täällä ovat vielä vähän kylmät, mutta eiköhän sitä vielä keskin kukoista, kun vaan jaksaa odottaa.

Lumi on melkein kaikki, kun vesitaseet ovat sen pieksäneet. Olen kuullut ukkosen jyrinäkin ja tuntuu niin hauskalta nähdä, kuinka kaikki eläimetkin pitävät vapaudestaan.

Minulla on nyt niin hauskaa kun sain pääsiäislajhiksi "Holsteeni"-mullikan, joka syntyi justin päivää jälkeen pääsiäisen. Kaniinia minulla oli viime kesänä kaksi ja nyt minulla on kolmatta tusinaa.

No enköhän lopeta ja toivota hauskaa kesää kaikille.

Aili Hautaluoma.

COBALT, ONT. CAN.

Haloo kaikki pikku Toverittaren lukijat! Nyt ajattelin kirjoittaa ensikerran Toverittareen. Täällä on ollut kylmä talvi ja kovaa pakkasia, mutta nyt näyttää kesä tulevan. Maa on sulaa lumi on jo kaikki kaikki mennyt. Täällä on ollut se kirottu kulkutauti ja paljon on kuollut, jouskossa joitakin suomalaisiakin. Toy. Mr. ja Mrs. Sikkasen poika, Vaales, kuoli maalisk. 16 päivä "fluusta" joh-tuneeseen keuhkokuumeeseen, ja haudattiin 19 päivä. Hänelle pidettiin puhe, lausuttin runoja ja laulettiin lauluja Työväen laulukirjasta, eikä pidetty mitään mustakaapun seremonioita pikku toverin haudalla.

Me käymme koulua. Minä olen kymmenen vuoden vanha, ja minulla on veli Lear 12 vuoden vanha sekä siskoni Vieno on seitsemän vuoden vanha.

Nyt lopetan, ja jos tämä pannaan lehteen, niin kirjoitan toistenkin.

Toveruudella, — Aili Katainen.

WRIGHT, MINN.

Tämä kontri on oikein tiheästi asuttua ja on paljon nuoria, vaan ne ovat kaikki vanhoillisia. Eivät kulje missään juhliissa eikä kokouksissa. Ovat ne nyt jo vähän alkaneet käymään muuallakin kun kirkossa, en huoli enään sellaista viittä. Tiedän, että pojat ja tytöt tykkäivät lukea satuja, niin minä lupaan kirjoittaa yhden, sitten kun joku on ensin kirjoittanut. Antaa vanhempain kirjottaa muista asioista. Kirjoitan tästä lähtien usein lasten osastoon, jos löydän mukavia kirjoja.

Annie Mahlberg.

BROOKLYN, MINN.

On jo pitkä aika kulunut, kun minä olen kirjoittanut Toverittareen. Siksi päätin vähän kyhällä taas tietojani maailmalle. Hyvin on kylmä vielä, vaikka on jo huhtikuun 7 päivä. Ja meillä sunnuntai-koululapsilla oli ilmatat pitkäperjantain iltona, siis toinen päivä tätä kunta, jossa ei suorittanut ohjelmaa muut kun Brooklynin koulun lapset. Meillä oli näyttökappale "Täidin marjat", joka meni hyvin ja leikkejä ja runoja ja pieniltä tytöiltä tanssia ja yhteislaulua, että ohjelma piisasi kolme illaksi. Väkeäkin oli tullut hanhien kokonalla huolimatta kylmästä ilmasta. Meidän sunnuntai-koulun opettajina ovat Mrs. Nevala ja Mrs. Istrom.

Ester Haapala.

DETROIT, MICH.

Meillä on ollut täällä Ihanneliitto. Mutta nyt ei ole Ihanneliittoa, kun ei ole opettajia. Minä tykkäisin, että saataisiin Ihanneliiton opettajat.

Viime viikolla ei ollut koulua englanninkielisessä koulussa, sillä oli pääsiäisloma. Minä tykkään käydä koulua. Minä olen neljännessä luokassa, ja olen 8 vuotta vanha. Minulla ei ole siskoja eikä veljiä leikkiverina.

Minulla on paljo pikkuserkkuja Suomessa, sain kirjeen sieltä. Ikäviä uutisia sieltä kuuluu. Työläisten palkat eivät riitä leipäänkään, vaateista ei kysymystäkään.

Toivon kaikille lapsille yhtä hyvää aikaa kun on Venäjällä.

Tervehdys kaikille pikku tovereille.

Vieno Levanen.

Toivon, että Lasten osasto pysyy suomenkielisenä. — Sama.